

- Subsidiært ophæves den appellerede dom fra Retten i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Hvad angår tilsidesættelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 gør appellanten gældende, at Retten:

- begik en retlig fejl, idet den ikke foretog en korrekt efterprøvelse af spørgsmålet, om de varer, der var omfattet af ansøgningen om registrering af de omtvistede varemærker, var af samme art
- ved en urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), begik en retlig fejl, idet den fastslog, at de omtvistede tegn lignede hinanden
- begik en retlig fejl, idet den fastslog, at ordet MARKO udgør den dominerende bestanddel i varemærket „Walichnowy Marko”
- begik en retlig fejl, idet den ikke definerede de relevante kundekredse, i forhold til hvilke der foreligger en risiko for forveksling, og idet den henviste til, at der er en risiko for forveksling for den polske gennemsnitsforbruger.
- begik en retlig fejl, idet den ikke tog hensyn til varemærket »Walichnowy Marko«s renommé og til den omstændighed, at det har haft prioritet i Polen siden 1995.
- begik en retlig fejl, idet den hverken tog hensyn til graden af opmærksomhed, hos gennemsnitsforbrugeren af de varer, som de omtvistede varemærker kendetegner, eller til spørgsmålet, om denne grad af opmærksomhed kunne nedsætte risikoen for forveksling.

Hvad angår tilsidesættelsen af artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement har appellanten anført, at Retten i den appellerede doms præmis 26 med urette antog, at det først var under den mundtlige forhandling, at appellanten gjorde gældende, at det ansøgte varemærke havde været registreret i Polen siden 1995.

Appel iværksat den 12. april 2013 af Vetrai 28 srl, tidligere Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-272/00, Barbini m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Vetrai 28 srl, tidligere Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl m.fl. (ved avvocati A. Vianello, A. Bortoluzzi og A. Veronese)

De andre parter i appelsagen: Alfredo Barbini srl m.fl., Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-272/00 ophæves eller ændres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel gjort gældende, at Retten har begået retlige fejl ved anvendelsen af de principper Domstolen fastslog dommen i sagen »Comitato Venezia Vuole Vivere«, dels hvad angår Kommissionens forpligtelse til at begrunde sine statsstøttebeslutninger, dels vedrørende fordelingen af bevisbyrden vedrørende betingelserne i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.

I kendelsen, der er genstand for nærværende appel, har Retten ikke efterkommet de anvisninger som Domstolen gav dommen i sagen »Comitato Venezia Vuole Vivere« af 9. juni 2011, hvorefter Kommissionens beslutning »i sig selv skal indeholde alle de elementer, der er nødvendige for, at de nationale myndigheder kan gennemføre beslutningen«. Selv om den anfægtede beslutning ikke indeholder de elementer, der er nødvendige for, at de nationale myndigheder kan gennemføre den, har Retten imidlertid ikke redegjort for nogen mangler i den metode, der er anvendt af Kommissionen i den anfægtede beslutning, og Retten har derfor begået en retlig fejl.

I henhold til de principper, som Domstolen har fastsat i dommen i sagen »Comitato Venezia Vuole Vivere«, skal medlemsstaten — og således ikke den enkelte støttemodtager — ved tilbagesøgningen for hver sag godtgøre, at forudsætningerne i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF er opfyldt. I nærværende sag har Kommissionen i den omtvistede beslutning undladt at præcisere »fremgangsmåden« for en sådan kontrol. Følgelig har Den Italienske Republik, idet den ikke har de nødvendige elementer til ved tilbagesøgningen at godtgøre, om de indrømmede fordele udgjorde statsstøtte for de begunstigede, besluttet — ved lov nr. 228 af 24. december 2012 (artikel 1, stk. 351 ff.) — at vende bevisbyrden, hvilket er i

strid med det, der er fastsat i fællesskabets retspraksis. Ifølge den italienske lovgiver tilkommer det navnlig ikke staten, men derimod de enkelte begunstigede virksomheder, som havde fået tildelt støtten i form af nedsættelser, at bevise, at de pågældende fordele hverken fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne. Det forudsættes såfremt dette bevis ikke løftes, at de indrømmede lettelser er egnede til at fordreje konkurrencen og påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne. Alt dette er klart i strid med principperne fastsat i dommen i sagen »Comitato Venezia Vuole Vivere«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Latina (Italien) den 12. april 2013 — Francesco Acanfora mod Equitalia Sud SpA og Agenzia delle Entrate

(Sag C-181/13)

(2013/C 207/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Latina

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francesco Acanfora

Sagsøgt: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina og Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Præjudicielt spørgsmål

Udgør gebyret på 9 % [som fastsat i artikel 17 i lovdekret nr. 112/1999 inden senere ændringer] statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked for opkrævningshonorarer og fællesskabsretten i henhold til artikel 107 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12. april 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Ministero dello Sviluppo Economico

(Sag C-184/13)

(2013/C 207/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Sagsøgte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national lovgivning, der fastsætter mindstedrifts-omkostninger inden for vejtransportsektoren, og som indebærer udefrakommende fastsættelse af en bestanddel af vederlaget for tjenesteydelsen og derfor for den aftalte pris, forenelig, og i givet fald hvilket omfang, med beskyttelsen af den frie konkurrence, virksomhedernes frie bevægelighed, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser (i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 101 TEUF, samt artikel 4, 56 og 96 TEUF)?
- 2) Kan begrænsninger i de nævnte principper være begrundet, og i givet fald på hvilke betingelser, med henvisning til den almene interesse i at opretholde færdselssikkerheden, og kan dette formål ud fra denne funktionelle betragtning begrunde fastsættelsen af mindstedriftsomkostninger, således som det følger af den ordning, der er indført ved artikel 83a i lov nr. 112/2008 med senere ændringer og tilføjelser?
- 3) Kan fastsættelsen af mindstedriftsomkostningerne ud fra den nævnte betragtning overlades i første række til frivillige overenskomster mellem de pågældende aktører i sektoren, og i anden række til organer, der efter deres sammensætning er karakteriseret ved en stærk repræsentation af de private økonomiske aktører i sektoren, når der ikke på forhånd er fastsat kriterier i lovgivningen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12. april 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori m.fl. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti m.fl.

(Sag C-185/13)

(2013/C 207/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Asoociati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop og Sicil-conad Mercurio Soc. Coop